

Kommuneplan – høringsvar fra DOF-Roskilde

Roskilde kommune har sendt forslag til Kommuneplan 2019 i høring, som DOF-Roskilde hermed kommenterer. Da GRØN BLÅ Strategi i høj grad er indarbejdet i kommuneplanforslaget kan vi også henvise til vores mere detaljerede høringsvar til strategien.

Generelt

Enkelte kort med signaturer kan være vanskelige at tyde. F.eks. er der meget lille forskel på farvenuancen på kortet vedr. lavbundsarealer for henholdsvis "Lavbundsarealer" og "Lavbundsarealer der kan genoprettes". Farvekoden på kortet for sidstnævnte kategori svarer heller ikke helt til signaturforklaringen.

Lavbund

Vi har ikke bemærkninger til selve udpegningen af lavbundsarealer.

Mht. retningslinje 3.5.1. vil vi foreslå en tilføjelse om, at lavbundsarealer **også friholdes for jordopfyldning** i lighed med friholdelse for byggeri og anlæg mv., der kan forhindre, at arealet genoprettes som vådområde. En opfyldning på et lavbundsareal vil generelt være mere gennemgribende end et teknisk anlæg og gøre det umuligt at genetablere arealet som vådområde i fremtiden. Derved hindres muligheden for at anvende arealet til natur, klimagevinst, næringsaltreduktion eller til udjævning af vandføring i vandløb.

Et aktuelt og trist eksempel på opfyldning/tærrænregulering af et potentielt vådområde er opfyldning med meget store mængder af overskudsjord – 81.000 m³ - på lavtliggende arealer syd for Jyllinge, vest for rute 6 og ud for Gundsømagle-vejens udmunding. Dette område er både i den nuværende kommuneplan og også i det nye kommuneplanforslag udpeget som lavbundsareal. Det kan undre, at kommunen har vurderet, at en tærrænregulering på op til 1,5m på et 9,5 ha stort areal ikke kræver landzonetilladelse. Det står i skarp kontrast til, at det f.eks. kræver landzonetilladelse at etablere et mindre vandhul!

Overfladevand

Planlovens § 11 a. angiver de emner, som kommunen skal udarbejde retningslinjer for. Pkt. 20 angiver, at kommunen skal udarbejde retningslinjer for "anvendelsen af vandløb, søer og kystvande". Vi kan ikke se, at planforslaget indeholder retningslinjer for dette punkt og planen opfylder dermed ikke lovens krav til en kommuneplan.

I forlængelse af ovenstående savner vi også, at statens vandplan fremtræder med en tydelig rolle i vandplanlægningen. Vandplanen fastsætter mål for vandområdernes kvalitet og krav til kommunens indsats. Dette burde udgøre en naturlig del af en kommuneplan.

Endelig savnes et afsnit om spildevandsplanlægningen og sammenhængen med den øvrige vandplanlægning.

Stinet

Der er planlagt et stort antal nye stier – det er meget glædeligt. Det fremgår dog ikke af kortet, hvilken type sti, der tænkes på – om det f.eks. er en asfalteret cykelsti eller en vandresti. I forslaget indgår således en sti nord om Gundsømagle sø. Vi vil stærkt anbefale, at den bliver udlagt som natursti, da stien går tæt forbi følsomme fuglelokaliteter.

Vejanlæg

Området nord for Himmelev og Trekroner, som indeholder de tidligere grusgravområder og som nu er udviklet til natur- og rekreative områder, er udpeget som naturbeskyttelsesområde. Ikke desto mindre er der planlagt en stærkt trafikeret vej gennem den sydlige del af området. Det kan ikke undgå at påvirke dyre- og plantelivet og den rekreative oplevelse og er derfor i strid med retningslinje 3.2.3 i planforslaget.

Afvejning af interesser

Når man læser de enkelte afsnit med dets retningslinjer og områdeudpegninger får man generelt et billede af en god varetagelse af de enkelte interesser. Hvis kortene over de forskellige interesser "lægges over hinanden", vil der være mange overlap. F.eks. dækker naturbeskyttelsesområder, potentielle naturbeskyttelsesområder, økologiske forbindelser og potentielle økologiske forbindelser en væsentlig del af kommunens areal – men landbrugsinteresserne fylder endnu mere og udfylder langt størsteparten af det åbne land. Kommuneplanforslaget giver ikke meget anvisning på, hvordan disse forskellige interesser vil blive afvejet og prioriteret i den fremtidige administration og detailplanlægning.

Et eksempel er retningslinjen for godkendelse af husdyrbrug:

§ 3.8.2 Ved godkendelser af husdyrbrug i områder, der er udpeget som bevaringsværdigt landskab, område med geologisk bevaringsværdi, naturområde, kulturmiljø eller kirkeomgivelse, skal der foretages en konkret vurdering af konsekvenserne for landskabs-, natur- og kulturværdierne. Om nødvendigt skal der fastsættes tilladelsesvilkår, der sikrer, at virksomheden eller anlægget er til mindst mulig gene for de særlige værdier, som områderne er udpeget for at bevare.

At der skal foretages en konkret vurdering af konsekvenserne for landskabs-, natur- og kulturværdierne er indlysende og vel også et krav i lovgivningen vedr. godkendelse af husdyrbrug. Endnu mere svag i forhold til naturbeskyttelsen er sætningen om, at *om nødvendigt* skal der fastsættes tilladelsesvilkår. Det må da være en helt naturlig del af sagsbehandlingen at stille vilkår. Endvidere bør disse vilkår sikre, at der **ikke sker en negativ påvirkning** af de værdier som områderne er udpeget for – og ikke blot giver "mindst mulig gene". Retningslinjen underminerer dermed reelt de gode intentioner i naturbeskyttelsen.

Ovenstående eksempel – og der er flere – giver et indtryk af, at forvaltningen enten ikke har foretaget en ordentlig tværgående bearbejdning af planforslaget eller ikke har villet/turdet foretage en afvejning mellem forskellige interesser. Dermed overlades konflikterne til den senere administration og politiske behandling. På den måde giver kommuneplanforslaget indtryk af manglende retning og manglende klart og entydigt grundlag for sagsbehandlingen fremover.

DOF-Roskilde

v. Per Frydenlund Nielsen